

Tampereen ammattikorkeakoulu
Ammatillinen opettajakorkeakoulu

Ruohomäki Susanna

Kehittämishanke

Taidelainaamo Taidekehä kuvataiteen oppijoiden oppimisympäristönä

tekemällä oppimisen näkökulma

Työn ohjaajat Kaarina Ranne ja Pekka Kalli
Pori 1/2012

Tampereen ammattikorkeakoulu
Ammatillinen opettajakorkeakoulu
Opettajankoulutuksen kehittämishanke

Ruohomäki, Susanna
Taidelainaamo Taidekehä kuvataiteen oppijoiden oppimisympäristönä - tekemällä oppimisen näkökulma
22 sivua + 3 liitesivua
Tammikuu 2012
Työn ohjaajat Kaarina Ranne ja Pekka Kalli

TIIVISTELMÄ

Tässä kehittämishankkeessa on tarkasteltu Taidelainaamo Taidekehän rakentumista kuvataiteen oppijoiden fyysiseksi, sosiaaliseksi ja ennen kaikkea didaktiseksi oppimisympäristöksi. Työn teoreettisena lähtökohtana on ollut John Deweyn pragmatistinen oppimiskäsitys ja siihen pohjautuva käytännöllinen pedagogiikka. Käytännöllisen pedagogiikan keskeisinä periaatteina ovat toiminta ja siitä saatavat kokemukset. Tässä hankkeessa teoriapohjana on käytetty tekemällä oppimisen, kehittämispohjaisen oppimisen sekä projektioppimisen näkökulmia. Näitä kolmea teoriaa yhdistää oppimisen kokemuksellisuus, sosiaalisuus ja työelämälähtöisyys.

Taidelainaamo Taidekehä on aloittanut toimintansa Satakunnan ammattikorkeakoulussa Kankaanpään Taidekoulun kampuksella sekä Kankaanpään kaupunginkirjastossa 4.12.2010. Taidelainaamojen toimintaideana on tarjota palvelut ja paikka, josta asiakas voi lainata taidetta pientä kuukausimaksua vastaan. Kuvataiteen oppijat ja asiantuntijat ovat olleet mukana kehittämässä taidelainaamo oppimisympäristönä.

Taidelainaamo Taidekehästä on muodostunut kuvataiteen oppijoille toiminnallinen oppimisympäristö, jossa mahdollistuu työelämälähtöinen kokemuksellinen oppiminen. Taidelainaamo Taidekehän kehittäminen edelleen sosiaalisena ja didaktisena oppimisympäristönä edellyttää työelämälähtöisen hankkeen linkittämistä kiinteäksi osaksi kuvataiteen opetussuunnitelmaa.

Asiasanat: tekemällä oppiminen, oppimisympäristö, kuvataide, taidelainaamot, oppiminen, projektioppiminen, työelämä, työelämälähtöisyys

Sisällys

1 Johdanto.....	4
2 Taidelainaamon toimintaidea	5
3 Käytännöllinen pedagogiikka viitekehyksenä	7
3.1 Deweyn pragmatistinen oppimiskäsitys	7
3.2 Tekemällä oppiminen.....	9
3.3 Kehittämispohjainen oppiminen	10
3.4 Projektioppiminen.....	12
4 Taidelainaamo Taidekehän rakentaminen oppimisympäristöksi	14
4.1 Taidekehän tarina.....	14
4.2 Taidelainaamosta toiminnalliseksi oppimisympäristöksi.....	15
4.3 Tekemällä oppiminen taidelainaamossa	16
5 Toiminnan kehittämiskohteet	19
6 Päätelmät	21
Lähteet.....	23
Liitteet	25
Liite 1: Satakunnan Kansan artikkeli Taidelainaamo Taidekehästä 6.12.2010	25
Liite 2: Taidelainaamo Taidekehän esite.....	26
Liite 3: Kartta Kankaanpään taidekehästä	27

1 Johdanto

Tekemällä oppiminen ja John Deweyn pragmatistinen oppimiskäsitys ovat viime vuosina nousseet esiin koulutuspolitiikassa. Nykyisellään koulutus ja työ kietoutuvat ihmisten elämäkulussa toisiinsa, puhutaankin elinikäisestä oppimisesta. Työelämän ja yhteiskunnan muutos on heijastunut koulutukseen pedagogiikan muutoksena. Pedagogiikan muutoksen kautta on haettu vastausta kysymykseen, miten työelämän todellisuus saataisiin paremmin integroitua koulutukseen. (Ahola, Kivelä & Nieminen 2005, 7-9.)

Kehittämishankkeeni teoreettisena lähtökohtana käytän John Deweyn oppimiskäsityksiä ja tekemällä oppimista. Deweyn tekemällä oppimisen ytimenä on toiminta ja kokemuksesta oppiminen. Tarkastelen työssäni myös kehittämispohjaista oppimista, jossa on hyödynnetty Deweyn tekemällä oppimista ja tutkivan oppimisen näkökulmaa. Lisäksi sivuan tekemällä oppimista projektioppimisen näkökulmasta. Näitä kolmea näkökulmaa yhdistää oppimisen kokemuksellisuus, sosiaalisuus ja työelämälähtöisyys. Katariina Raijn (2010) mukaan tekemällä oppimista painottavista teorioista voidaan käyttää nimitystä käytännöllinen pedagogiikka. Sovellan työssäni käytännöllisen pedagogiikan oppimiskäsityksiä kuvataiteen oppijoiden oppimisympäristö Taidelainaamo Taidekehän toteutukseen.

Taidelainaamo Taidekehä aloitti toimintansa 4.12.2010 Satakunnan ammattikorkeakoulussa (SAMK) Kankaanpään Taidekoulun kampuksella ja Kankaanpään kaupunginkirjastossa. Kuvataiteen oppijat suorittavat Taidelainaamo Taidekehässä työharjoittelua. Taidelainaamosta on rakentunut toiminnallinen oppimisympäristö, jossa tekemällä oppien harjoitellaan työelämän taitoja. Taidelainaamo Taidekehän yhteistyökumppaneina ovat Kankaanpään Taiteilijaseura, Kankaanpään kaupunginkirjasto ja SAMK Kankaanpään Taidekoulu.

Raportoin pääpiirteissään Taidelainaamo Taidekehän rakentamisen toiminnalliseksi oppimisympäristöksi, jossa oppimisympäristön fyysinen, sosiaalinen ja didaktinen ulottuvuus ovat mukana. Lopuksi ehdotan jatkotoimenpiteitä, joilla Taidelainaamo Taidekehää voidaan kehittää edelleen niin sosiaalisena kuin pedagogisena oppimisympäristönä.

2 Taidelainaamon toimintaidea

Taidelainaamojen historia ulottuu 1920-luvun Yhdysvaltoihin Illinoisiin, jonne perustettiin ensimmäinen taidelainaamo. Eurooppaan idea jalkautui berliiniläisten taiteilijoiden matkassa 1940-luvulla. Suomeen idea kantautui 70-luvulla. Ensimmäinen taidelainaamo perustettiin Joensuuun vuonna 1971. Viime vuosikymmeninä taidelainaamojen määrä on ollut Suomessa kasvussa. (Hakala 2010, 3.)

Taidelainaamo on paikka, josta voi lainata taidetta pientä kuukausimaksua vastaan. Taideteoksia voi ostaa myös kertamaksulla. Taidelainaamoista käytetään toisinaan nimitystä artoteekki, joka muodostuu latinan kielen sanoista *artis* ja *theke* eli taide ja paikka. Taidelainaamojen tiloissa esitellään taiteilijoiden teoksia tai sitten ne voivat olla nähtävissä esittelykansioissa tai internetin kuvagallerioissa. Jotkut taidelainaamot ovat laajentaneet toimintaansa tarjoamalla mm. tilaustöiden teettämistä, taiteilijoiden esittelyitä ja konsultointipalveluita. (Hakala 2010, 3-4.)

Taidelainaamo välittää taiteilijoiden teoksia tekemällä sopimuksen taiteilijan kanssa lainattavista teoksista. Taidelainaamo tilittää taiteilijalle teosten lainoista ja myynneistä tulleet rahat. Taidelainaamo tekee asiakkaan kanssa lainaussopimuksen, jossa huolehditaan, että asiakas maksaa lainatun teoksen kuukausierät sovitusti. Lainattu teos siirtyy asiakkaan omaisuudeksi, kun teoksen koko kokonaismyyntihinta on maksettu. Asiakas voi halutessaan palauttaa teoksen lainaamon ennen kuin teoksen kokonaishinta on maksettu. Asiakkaalle ei tällöin hyvitetä jo maksettuja kuukausieriä. Taideteoksen kuukausierän suuruus voi olla kiinteä tai se voi määräytyä teoksen kokonaishinnan mukaan. (Hakala 2010, 2-4.)

Perinteisesti taidelainaamojen perustajina ovat olleet taiteilijayhdistykset, jotka ovat tehneet yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa. Taidelainaamoja on perustettu taiteilijaseurojen, taidegallerioiden sekä kaupunginkirjastojen tiloihin. Viime vuosina lainaamojen toiminta on levinnyt internetin kuvagallerioihin. Jotkut taidelainaamoista ovat yksityisiä, joidenkin toiminta on tarkoitettu vain kyseisen seuran tai yhdistyksen jäsenille ja osa on kaikille avoimia. Taidelainaamot tarjoavat palveluitaan niin yksityishenkilöille, yhteisöille kuin yrityksille. Lainaamotoiminnan kautta asiakas saa mahdollisuuden teok-

sen sovittamiseen esim. kodin seinälle. Taideteosten lainaaminen myös lyhyeksi ajaksi, kuten ylioppilasjuhliin tai muihin perhejuhliin, on mahdollista. (Hakala 2010, 3-4.)

3 Käytännöllinen pedagogiikka viitekehyksenä

Olen valinnut kehittämishankkeeni teoriapohjaksi John Deweyn tekemällä oppimisen näkökulman, jota olen täydentänyt kehittämispohjaisella oppimisella ja projektioppimisella. Käytännöllinen pedagogiikka –termi kuvaa mielestäni hyvin tekemällä oppimisen, kehittämispohjaisen oppimisen ja projektioppimisen näkemyksiä oppimisprosessista. Katariina Raji käytti käytännöllisen pedagogiikan termiä luennoidessaan SAMKissa Laurea-ammattikorkeakoulun kehittämispohjaisesta oppimisesta 11.8.2010. Käytännöllisen pedagogiikan näkemykset pohjautuvat John Deweyn pragmatistiseen oppimiskäsitykseen, jossa keskeisenä ajatuksena on toiminta, siitä saatavat kokemukset sekä oppimisprosessin sosiaalisuus. Seuraavissa alaluvuissa tutkin lähemmin Deweyn oppimiskäsitystä, tekemällä oppimisen teoriaa sekä kehittämispohjaista oppimista. Lisäksi tarkastelen tekemällä oppimista projektioppimisen näkökulmasta.

3.1 Deweyn pragmatistinen oppimiskäsitys

Dewey tarkastelee kirjassaan *Experience and education* (1938) kokemuksista oppimisesta. Hän on jakanut kokemukset ei-opettaviin ja opettaviin kokemuksiin. Ei-opettava kokemus on sellainen, joka rajoittaa mahdollisuuksia saada rikkaampia kokemuksia tulevaisuudessa. Tällainen kokemus voi vähentää vastuuntuntoa tai lisätä piittaamattomuutta. Ei-opettava kokemus voi jäädä irralliseksi muista kokemuksista. Tällöin kokemukset eivät muodosta jatkumoa, joista voitaisiin oppia lisää. (Dewey 1938, 33-40.)

Deweyn mukaan kokemusten laatu vaikuttaa oppimiseen. Myös harjoitusten laadulla on merkitystä. Uudessa tilanteessa toimiminen vaatii kokemuksellista oppimista. Kokemusten laatua voidaan tarkastella kahdesta näkökulmasta: yhteensopivuus tai sopimattomuus –näkökulmasta sekä siitä, miten kokemukset vaikuttavat myöhempiin kokemuksiin. Oppimisprosessit tulisi muodostaa siten, että niistä saadut kokemukset jäävät elämään ja muodostavat pohjan tulevaisuuden kokemuksista oppimiselle. Dewey kutsuu tätä kokemukselliseksi jatkumoksi, jossa kokemukset karttuvat ja rakentuvat aina aiempien kokemusten varaan. (Dewey 1938, 42-44.)

Kokemuksia saadaan aina tietyssä ympäristössä, joten oppimisessa tulee huomioida sekä fyysiset että sosiaaliset ympäristöt. Nämä objektiiviset olosuhteet ja oppijan sisäiset olosuhteet ovat jatkuvassa keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Jatkuvuus ja vuorovaikutus luovat perustan kokemukselliselle oppimiselle. Dewey painottaa erityisesti sitä, että kokemuksen kehittyminen tapahtuu vuorovaikutuksessa. Hänen mukaansa koulutus on pohjimmiltaan sosiaalinen prosessi, jossa oppijat muodostavat yhteisön. (Dewey 1938, 44-46.) Vuorovaikutus onkin yksi Deweyn keskeisistä periaatteista kokemuksellisessa oppimisessä. Toinen keskeinen käsite hänen teorioissaan on kokemuksellinen jatkumo, johon vaikuttavat objektiiviset ja oppijan sisäisten olosuhteiden keskinäiset vuorovaikutukset. (Salakari 2009, 162.)

Deweyn mielestä oppijoiden osallistuminen oman oppimisensa päämäärien muotoiluun on tärkeää. Oppimisprosessissa oppimisen päämäärät ohjaavat oppijan toimia. Impulssia tarvitaan päämäärän saavuttamiseksi. Impulssi synnyttää halun, jota tarvitaan lopunäkymän eli päämäärän toteuttamiseksi. Päämäärän saavuttamiseksi oppijan tulee ennakoida seuraukset. Seurausten ymmärtäminen vaatii ajattelua ja objektiivisten olosuhteiden huomioimista. Näin oppijoissa synnytetään halu oppia ja päämäärätietoisuus opiskeluun. (Salakari 2009, 162-163.)

Tietopuolisen ja teoreettisen aineen opiskelun, kuten matematiikan, fysiikan ja taloustieteen oppiminen tapahtuu parhaiten arkipäivän ilmiöiden kautta. Tällöin opiskelu voidaan perustaa käytännön taloudellisiin, teollisiin ja sosiaalisiin ilmiöihin. Teoreettinen opiskelu tulee sitoa arkipäivän ilmiöihin, jolloin kokemukset ja opittu tietosisältö rakentuvat osaksi oppijan omaa kokemusmaailmaa eivätkä jää siitä irrallisiksi. Fyysisten ja sosiaalisten tekijöiden merkitys saadaan mukaan oppimiseen luomalla mahdollisimman autenttisia oppimisympäristöjä ja huomioimalla työelämälähtöisyys. (Salakari 2009, 163.) Käytännön opetuksessa tulee huomioida jatkuvuuden periaate. Opetuksessa on pohdittava miten kokemusperäisistä opinnoista rakentuu toimiva kokonaisuus, jossa aiemmin opittu hyödynnetään. Koulutuksessa tulee pohtia sitä, millaista osaamista ja taitoja oppija tarvitsee koulun jälkeen. Tähän Deweyllä (Dewey 1938, 88) on vastauksena opittavien taitojen ja osaamisen priorisointi.

3.2 Tekemällä oppiminen

Tekemällä oppiminen on sosialisaaion mukanaan tuoma periteinen tapa oppia. Sosialisaaion kautta lapset oppivat arkipäivän taitoja mallista tekemällä, usein yrityksen ja erehdyksen kautta. Opimme muilta vuorovaikutuksessa heidän kanssaan. Lapset saavat oppimiseensa palautetta ja ohjausta omilta vanhemmiltaan. Ammatillisessa koulutuksessa merkittävässä roolissa ovat opettajan tai vanhemman kollegan antama malli, jonka mukaan toimitaan sekä tiedostetusti että tiedostamatta. (Salakari 2009, 18, 171.)

Tekemällä oppimisen teorioissa oppiminen ja opetus ovat kaksi eri prosessia. Ydinprosessina on oppiminen eli oppijan valmiuksien kehittyminen. Opetuksen avulla ohjataan oppimista. Motivaatio on yksi tärkeimpiä oppimiseen vaikuttavia tekijöitä. Keskeistä oppimisessa on motivaation luominen ja sen ylläpitäminen. (Salakari 2009, 170.) Oppiminen voidaan määritellä Ruohotien (2005) mukaan seuraavasti: ”Oppiminen on oppijan sisäinen prosessi, jossa omakohtaisen kokemuksen tuloksena syntyy suhteellisen pysyvä muutos hänen suorituspotentiaalissaan” (Ruohotie 2005, 5).

Ammattiin opiskeltaessa merkittävässä roolissa aivan kuten varhaislapsuudessakin on mallista oppiminen. Taitojen oppiminen on kokemusperäistä tekemällä oppimista. Opinnojen edetessä oppijan oman ajattelun merkitys kasvaa. Jos opinnoissa tulee vastaan ongelmatilanne, niin sen ratkaiseminen edistää oppijan ajattelua ja reflektoinnin oppimista. Aluksi määritellään ongelma ja sen jälkeen toimenpiteet, joilla ongelma saadaan ratkaisua. Lopuksi seuraa toiminta, jolla ongelma ratkaistaan. Oppimista tapahtuu tekemisen kautta. Oppiminen etenee itse koettujen tapausten kautta. Vasta loppuvaiheessa oppiminen muuttuu konstruktivistisemmaksi, jolloin oppijan oma aktiivinen rooli tiedon ja osaamisen rakentajana korostuu. Konstruktivistisissä teorioissa painotetaan oppimisen sosiaalisuutta eli oppimista yhdessä muiden kanssa. (Salakari 2009, 170-171.)

Deweyn mukaan kehittyvässä koulutuksessa tulee olla tavoitteena oppiminen kokemuksen kautta. Koulun tulee tällöin suuntautua muuttuvaan maailmaan staattisten tavoitteiden ja materiaalien sijaan. Ilmaisemisen ja yksilöllisyyden korostaminen ovat keskeisellä sijalla ylhäältä päin käskyttämisen sijaan. Hänen mukaansa ulkonaisen kurin korvaa vapaa toiminta, jolloin vastuu omasta oppimisesta on oppijalla itsellään. (Salakari 2009, 164-168.)

Salakari pohtii Toiminta ja oppiminen -teoksensa lopussa millaisissa olosuhteissa oppimme parhaiten. Hän kokoaa muutamia periaatteita, jotka edistävät oppimista. Oppimiselle tulisi ensinnäkin luoda käytännön tarve, konkreettinen tehtävä ja huolehtia oppijan motivaatiosta. Samoin itse tekeminen, oppimisen ohjaus sekä kokeileminen, yrityksen ja erehdyksen kautta edistävät oppimista. Tarvitaan myös riittävästi harjoittelua, toimintaa ryhmässä sekä tilanteeseen soveltuvia opetusmenetelmiä. Oppimisen siirtovaikutusta tulee edistää. Oppimisen siirtovaikutukseen voidaan vaikuttaa opetusjärjestelyillä. Oppimistuloksia voidaan parantaa, jos etsitään yhteyksiä annettujen oppimistehtävien ja aidon työympäristön välillä sekä etsitään sääntöjä ja periaatteita opittavien taitojen välillä. Oppimista edistää, jos tietoa organisoidaan sen tulevaa käyttöä silmällä pitäen sekä runsaan harjoittelun kautta saadaan kokemusta. (Salakari 2009, 201-202.)

Deweyn tekemällä oppimisen pedagogiikassa ytimenä on toiminta. Tiedonhankinta on prosessi, joka tukee tätä toimintaa. Kun ei ole kokemusta, liian aikaisin hankitusta tiedosta tulee vain irrallista faktatietoa. Toiminnan edetessä huomataan, että tarvitaan lisätietoa, jotta tehtävän suorittaminen voi edistyä. Tässä vaiheessa ohjaajan ja opettajan roolina on tarvittaessa auttaa oppijoita. (Salakari 2009, 166-167.)

Opettajan rooli kokemusperäisessä oppimisessä on ohjata oppijan oppimisprosessia. Oppijat tekevät käytännön työtä tai työskentelevät esim. projektissa. Näin oppijalle syntyy henkilökohtainen tekemisen kokemus ja tiedosta muodostuu käytännön osaamista. Deweyn (Dewey 1938, 62) mukaan kokemusta ei voi korvata lukemalla. ”Kokemus voidaan hankkia vain itse tekemällä, toimimalla asioiden keskipisteessä tai muiden mukana toimintayhteisössä” kirjoittaa Wenger (Wenger 1999, 7). Käytännön tapaukset, joista olemme saaneet kokemusta, ovat niitä joista oppimme parhaiten. Kokemuksen myötä osaaminen lisääntyy. Näin noviisista kehittyy asteittain asiantuntija. (Salakari 2009, 164-165.)

3.3 Kehittämispohjainen oppiminen

Laurea-ammattikorkeakoulussa on Deweyn oppimiskäsitykseen ja tekemällä oppimisen mallia kehitetty eteenpäin ja luotu kehittämispohjainen Learning by Developing (LbD) -toimintamalli. LbD-malli perustuu deweylaiseen pragmatismiin, jossa tietoa arvotetaan

sen käytännöllisen hyödyllisyyden mukaan. Lisäksi LbD-mallissa toteutetaan tutkivan oppimisen periaatteita. Mallissa korostetaan oppilaan oppimista pedagogisen kokemuksen kautta, jossa samalla syntyy henkilökohtainen vuorovaikutussuhde elävään elämään. Työelämälähtöisyys korostuu ammattikorkeakouluopinnoissa. Kehittämispohjaisessa LbD-mallissa oppiminen nähdään osallistumisen prosessina, ”jossa opettajat ja opiskelijat sekä työelämän edustajat kohtaavat ja jossa jäsenten erilaiset tiedot ja taidot toimivat oppimisen voimavaroina” (Isacsson 2008, 36).

Laurean kehittämispohjaisessa oppimisessa oppimisprosessi ja kehittämishankeprosessi ovat vahvasti kietoutuneet toisiinsa. Kehittämishankkeen ympärille rakentuu oppimisympäristö, jossa mahdollistuu yksilön oma oppiminen, yhdessä oppiminen sekä uuden osaamistiedon rakentuminen. (Raij 2010.) LbD-toimintamallin perustana ovat yhteistyöprosessit työelämän kanssa. Oppimisen lähtökohdiksi muodostuvat aidot työelämän kehittämistarpeet ja ongelmatilanteet. Opettajan keskeiseksi tehtäväksi muodostuu ohjata oppimisprosessia siten, että oppija pääsee hyödyntämään eri tiedon lajeja oppimisessaan. (Isacsson 2008, 39-40.)

Opettajan, opiskelijan ja työelämäkumppanin yhteinen työskentely vaatii yhteistyöasenteiden ja ajattelun muutosta. Perinteisesti ammatillisessa koulutuksessa on toteutettu koulutuksen ja työelämän yhteistyötä opiskelijaharjoittelu- ja opinnäytetyöpainotteisin yhteistyömuodoin. LbD-toimintamallin toteutus vaatii juonneopetussuunnitelmaa, joka on toimintakulttuurin peruspilari. Perusajatuksena juonneopetussuunnitelmassa on siirtyminen opintojaksoajattelusta laajempiin ydinkokonaisuuksiin. Jokaisella koulutusohjelmalla on asiantuntijuuden osaamisaluekuvaukset, joiden pohjalta rakennetaan työelämän tarvitsemia osaamisteemoja. (Mäki 2008, 23-25.)

Opettajien roolina on linkittää työelämatarpeet ja opiskelijan oppiminen toisiinsa. Lisäksi opettajan tehtävänä on löytää sopiva paikka hankkeelle juonneopetussuunnitelmassa. Jokaisen hankkeen ympärille muodostuu asiantuntijatiimi, joka määrittelee itse oman sisäisen hierarkiansa. Tiimin jäseniä sitoo yhteinen tavoite ja suunta. Asiantuntikulttuurissa luodaan uutta tietoa. Tiedonluomisen näkökulman lisäksi mallissa toteutuu osallistumisnäkökulmaan liittyviä elementtejä, kuten oppiminen muilta ja muiden kautta. Asiantuntijuuden kasvussa keskeiseksi muodostuvat niin kollaboratiivinen kuin kontekstuaalinen oppiminen. LbD-toimintamallin oppimisessa korostuvat muilta ja muiden

kautta oppiminen, oppiminen toiminnan kautta sekä oman toiminnan reflektio. (Mäki 2008, 27-32.)

3.4 Projektioppiminen

Lyytikäinen (Lyytikäinen 2006, 150-151) miettii Luovuuden lumo -teoksessa, sitä millainen oppiminen on oikeasti mahdollista projektissa. Ongelmaperustaisen oppimisen ja tutkivan oppimisen mukaiset teoreettiset pohdiskelut eivät aina oikein toteudu projektityyppisessä käytännön oppimisessa. Käytännöllisessä työelämälähtöisessä projektissa iso osa oppimista on tietotaitoa, jota oppija on hankkinut opintojensa aikana.

Projektioppimisessa yhdistyvät parhaimmillaan ammattimainen työskentely, opetukselliset tavoitteet sekä oppijan ammatillinen kasvu. Oppiminen perustuu yhteistoiminnallisuuteen ja tapahtuu luonnollisessa kontekstissa. Kun työelämä ja työelämälähtöinen toiminta tulevat oppijoille tutuksi, helpottaa se heidän epävarmuuttaan ja auttaa suhtautumisessa opintojen jälkeiseen aikaan. (Vuorivirta 2006, 61.) Projektityö on aina myös ihmisten johtamista ja asioiden hallintaa. ”Projektilla tarkoitetaan yleisesti ehdotusta tai suunnitelmaa, jossa on koottu ihmisiä ja muita resursseja tilapäisesti yhteen suorittamaan tiettyä tehtävää” (Vainio 2006, 52). Projektissa on löydettävissä tietyt työvaiheet, joita ovat perustamisvaihe, suunnitteluvaihe, toteutus ja projektin päättäminen. Projektin suunnittelu on jatkuvaa ja projektissa on hyvä olla tiettyjä ”tarkistuspisteitä”. Projekti-
päällikön johdolla tarkistuspisteissä analysoidaan projektin edistymistä, edistymisen laatua ja tarvittaessa päivitetään projektin suunnitelmia. (Ruuska 2007, 23-31.)

De Corte (De Corte 2000) on perehtynyt ohjaamisen tavoitteisiin projektioppimisessa.

Hänen mukaansa ohjauksellisia tavoitteita ovat seuraavat:

- aikaansaada ja ylläpitää rakentavaa kumulatiivista ja tavoiteorientoitunutta oppimisprosessia
- rohkaista oppijoita vaikuttamaan omaan oppimiseensa
- oppimissisältöjen tulee olla autenttisia sekä oppijoille mielekkäitä ja merkityksellisiä
- kannustaminen on ohjaavaa ja joustavaa sekä yksilölliset eroavaisuudet huomioivaa

- tietojen ja taitojen oppiminen yhdistetään teema-aiheisiin.
(Vuorivirta 2006, 62-63.)

Oppimisen ja yrittäjyyskasvatuksen tutkijoiden mukaan oppimisen ohjaamisessa keskeistä on motivaation aikaansaaminen ja ylläpitäminen oppimisprosessissa. Myös oppijat jakavat tutkijoiden näkemykset motivaation merkityksestä uuden oppimisessa. (Vuorivirta 2006, 63.) Projektioppimisessa ohjaajan keskeiseksi tehtäväksi muodostuu tavoiteorientoituneen oppimisprosessin luominen, jossa motivaatiota luodaan ja ylläpidetään mm. oppijoille merkityksellisten työelämälähtöisten tehtävien avulla.

4 Taidelainaamo Taidekehän rakentaminen oppimisympäristöksi

Oppimisympäristöjä voidaan tarkastella Mannisen ym. (2007) mukaan viidestä eri näkökulmasta. Näitä näkökulmia ovat fyysinen, sosiaalinen, tekninen, paikallinen ja didaktinen näkökulma. Fyysisessä näkökulmassa oppimisympäristöä tutkitaan tilana ja rakennuksena. Sosiaalisesta näkökulmasta tarkastelu kohdistuu vuorovaikutukseen, ryhmäprosesseihin ja kommunikaatioon. Teknisestä näkökulmasta oppimisympäristön tarkastelussa ovat opetusteknologian käyttö ja välineet. Paikallisessa tarkastelussa kohteina ovat koulun ulkopuoliset paikat ja alueet. Didaktinen näkökulma painottaa oppimista tukevan ympäristön tarkastelua, jolloin tarkastellaan didaktisia ja pedagogisia ratkaisuja. (Manninen, Burman, Koivunen, Kuittinen, Luukannel, Passi & Särkkä 2007, 35-36.) Seuraavissa alaluvuissa perehdytään Taidelainaamo Taidekehän syntyhistoriaan sekä sen rakentamiseen fyysiseksi, sosiaaliseksi ja didaktiseksi oppimisympäristöksi.

4.1 Taidekehän tarina

Taidelainaamo Taidekehän nimi viittaa läheisesti Kankaanpään kaupungissa toteutettuun ydinkeskustaprojektiin, jossa taide tuotiin luontevaksi osaksi kaupunkikuvaa. Kankaanpään Taidekoulun ja Kankaanpään kaupungin yhteishankkeena ydinkeskustaan toteutettiin seinämaalauksia, sijoitettiin veistoksia ja ympäristötaidetta vuosina 1995-2000. Veistokset Taidekehälle on saatu Kankaanpään Taidekoulussa järjestetyistä kivi-kuvanveistosymposiumeista. Kaupunkiympäristöön sijoitettiin 22 kiviveistosta. Näin kaupungin keskustaan luotiin taidekehä ja sen lävistävä taidepolku (ks. liite 3). Taidekehä ja -polku ovat ydinkeskustaa kiertäviä jalankulkureittejä, joiden varsille on sijoitettu noin sata taideteosta ja kohennettu alueen ympäristöä. (Anttila & Juhantalo 2006, 5-8.)

Kaupungin ydinkeskustan kehittämissuunnitelmat Katseet Kankaanpäähän ja Pori-Kankaanpää –taidete saivat rahoitusta EU:n kehittämissuunnitelmissa. Pori-Kankaanpää –taidete varrelle sijoitettiin kymmenen taideteosta. Teoksista ensimmäinen Pertti Mäkisen Hyrrä sijaitsee valtatie 8 risteyksessä Pori – Kankaanpää –tien risteyksessä. Taidetien toisessa päässä komeilee Antti Pedrozon teos Valkoinen torso, joka pystytettiin

valtatie 23 Niinisalon varuskunnan risteykseen vuonna 2000. Taidekaupungin imagoa on vahvistettu järjestämällä vuosittain taiteen kesänäyttelyitä yhteistyössä Kankaanpään kaupungin, Kankaanpään Taidekoulun ja Kankaanpään Taideyhdistyksen kanssa. (Anttila & Juhantalo 2006, 1-6.)

Taidelainaamotoiminnan käynnistyessä lainaamolle mietittiin nimeä ja luontevaksi nimivalinnaksi osoittautui Taidelainaamo Taidekehä. Taidekehä kulkee Kankaanpään Taidekoulun viertä ja palaa takaisin Kankaanpään kaupunginkirjastoa sivuten. Kankaanpään kaupunginarkkitehti Maija Anttilalta tiedusteltiin, voidaanko taidekehän nimeä käyttää lainaamotoiminnassa. Hänestä nimen valinta vahvistaa entisestään Kankaanpään taidekehän tunnettuutta ja kaupungin taidemyönteistä imagoa.

4.2 Taidelainaamosta toiminnalliseksi oppimisympäristöksi

Taidelainaamon perustamisidea syntyi kahvipöytäkeskustelujen innoittamana kuvataiteen kirjastopalveluitten sekä tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminnan tarpeista. Kuvataiteen informaattikolla oli halu kehittää kuvataiteen kirjastopalveluita ja laajentaa kirjaston palvelutarjontaa uusiin lainausmuotoihin, kuten taiteen lainaamiseen. Tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminta (tki-toiminta) oli samaan aikaan aloittamassa ART360-hanketta, jossa kehitetään taiteilijoiden liiketoimintaosaamista ja taiteen managerointia yhteistyössä Helsingin, Oulun ja Tampereen taiteilijaseurojen kanssa. Taidelainaamotoiminnan aloittaminen koulutusorganisaation yhteydessä antaa hyvät puitteet koulussa tuotettavan taiteen markkinoinnille. Näistä ajatuksista sai alkunsa Taidelainaamo Taidekehän toteuttaminen taideopetuksen yhteyteen.

Taidelainaamohankkeen yhteistyökumppaneiksi neuvoteltiin SAMK Kankaanpään Taidekoulun lisäksi Kankaanpään Taiteilijaseura sekä Kankaanpään kaupunginkirjasto. SAMK Taidekoulussa yhteistyötahoiksi saatiin kirjasto- ja tietopalvelut, tutkimus-, kehittämis- ja innovaatiotoiminta sekä kuvataiteen opetus. Oppimisympäristölle tarvittiin fyysiset tilat. Taidekoulussa käytiin keskusteluja taidelainaamon tiloista ja luontevaksi paikaksi osoittautui kirjaston vieressä sijaitseva neuvotteluhuone. Tila on kooltaan n. 30 neliömetriä ja siitä on jo aiemmin tullut kirjastotilan jatke, jonne on sijoitettu kirjaston aineistoa. Neuvotteluhuoneessa oli vapaata seinäpinta-alaa, johon hankittiin ripustuskis-

kot taideteosten ripustamista varten. Lisäksi tilassa oli jo valmiina lasivitriini, jossa voidaan esitellä pienoisteoksia. Yhdessä opiskelijaharjoittelijan, tki-toiminnan ja kirjaston kanssa suunniteltiin kuvataiteen tilaratkaisuja, käytiin neuvotteluja kaupunginkirjaston kanssa sekä tutkittiin heidän tilaratkaisujaan. Taidelainaamo Taidekehän perustamisvaihetta edelsi suunnitteluvaihe, jolloin ART360-hankkeessa tehtiin selvitystyö taidelainaamoista ja niiden toiminnasta Suomessa.

Toteuttamisvaihe alkoi Taidelainaamo Taidekehän avajaisilla 4.12.2010 samanaikaisesti kahdessa toimipisteessä SAMK Kankaanpään Taidekoulussa sekä Kankaanpään kaupunginkirjastossa. Taidelainaamon toimintaa on näiden toimipisteiden lisäksi jalkautettu liiketoiminnan Huittisten kampukselle. Yhteistyössä Huittisten liiketoiminnan opetuksen kanssa järjestettiin yhteistyöprojekti Huittisten riili. Huittisten riilissä liiketoiminnan oppijat markkinoivat taidetta paikallisissa yrityksissä ja solmivat asiakkaiden kanssa taideteosten lainaussopimuksia.

Taidelainaamo Taidekehässä mukana olevat kuvataiteen oppijat suorittavat lainaamossa työharjoitteluaan. Kuvataiteen kentällä työelämään sidoksissa olevat harjoittelupaikat ovat harvassa. Suurin osa opiskelijoista suorittaa työharjoittelunsa järjestämällä oman taidenäyttelyn tai suorittavat sen ammattitaiteilijan assistenttina. Työelämälähtöiset työharjoittelupaikat ovat vaikeasti hankittavissa, joten Taidelainaamo Taidekehä antaa mahdollisuuden kehittää oppijan työelämävalmiuksia ja tutustua työelämän toimintatapoihin jo opintojen aikana (Tulkki 2006, 47). Taidelainaamo Taidekehä tarjoaa kuvataiteen oppijoille fyysisen, sosiaalisen ja didaktisen oppimisympäristön, jossa voi harjoittaa kokemuksellista tekemällä oppimista asiantuntijoiden ohjauksessa.

4.3 Tekemällä oppiminen taidelainaamossa

Taidelainaamossa oppija pääsee soveltamaan opinnoissa hankkimiaan taitoja, kuten kuvataiteessa näyttelyiden ripustustekniikka, viestintä- ja vuorovaikutustaidot, kokoustaidot, taiteen valinta ja sen kriteerit, taideteosten kuljetus, taiteen markkinointi sekä sopimusoikeudelliset asiat. Oppijat saavat taidelainaamossa harjoitusta ja kokemusta työelämätaitoihin tekemällä oppimisen kautta. Näiden ammatillisten taitojen harjaantumisen lisäksi oppijalle kehittyy metatason taitoja, kuten vastuun ottaminen omasta tie-

dosta ja oppimisesta, ajankäytön hallinta, tiimi- ja projektityötaidot sekä ammattidentiteetin kehittyminen (Lyytikäinen 2006, 150-151).

Taidelainaamossa toiminta on jatkuvaa ja sitä arvioidaan hankkeen kuluessa. Jokainen uusi oppija antaa oman osaamisensa ja panoksensa taidelainaamotoimintaan. Hanke kehittyy ja muovautuu yhdessä oppijoiden kanssa. Hankkeen ohjausryhmän kokoonpano on pysynyt samana hankkeen 1,5-vuotisen olemassaolon ajan. Kuvataiteen informaatikko sekä tutkimus- ja kehittämistoiminnan koordinaattori ovat ohjanneet oppijoita taidelainaamossa.

Taidelainaamohanke on ollut yksi SAMKin kirjaston kehittämishankkeista vuonna 2011. Kuvataiteen informaation työaikaan on resursoitu taidelainaamon oppijoiden ohjaamista vuonna 2011. Ammattiaineiden opettajat ovat olleet oppijoiden käytettävissä tarvittaessa. Oppijat ovat lomittaneet työskentelynsä taidelainaamossa omien opintojensa oheen. Työ taidelainaamossa on kausiluonteista ja oppijat ovat joutuneet kehittämään omaan ajankäyttöön opintojensa ja harjoittelun yhteensovittamiseksi.

Näyttelyiden ripustamisessa on tehty yhteistyötä kyseisen ammattiaineen opettajan ja opiskelijaryhmän kanssa. Samoin kuvataiteen viestintäsihteeri on antanut osaamistaan laatimalla hankkeelle viestintäsuunnitelman yhteistyössä oppijoiden ja ohjaajien kanssa. Taidelainaamolle on suunniteltu ja toteutettu nettisivut sekä esite (ks. liite 2) yhteistyössä viestintäsihteerin kanssa. Taidelainaamon nettisivuilla (www.samk.fi/taidelainaamo) esitellään lainaamon toimintaa, teoksia ja taiteilijoita. Jatkossa lainaamon nettisivujen ylläpitoa voidaan antaa enemmän oppijoiden vastuulle.

Kuvataiteen kirjasto on tarjonnut fyysiset tilat oppimisympäristölle. Kirjasto on hoitanut teostietojen tallennustyön tietokantaan sekä taidelainaamon kuukausi-ilmoitusten lähettämisen. Kuvataiteen tki-koordinaattori on antanut osaamistaan lainaamon sopimusten tekoon. Grafiikan, kuvanveiston ja maalaustaiteen lehtorit ovat antaneet oman panoksensa lainaamotoimintaan jyryttäessään lainaamoon valittavia teoksia. Oppijat ovat saaneet kokemuksellista tietoa teosten valinnasta seurattessaan taideteosten valintaprosessia. Opiskelijaharjoittelijat ovat omatoimisesti järjestäneet teosten jyrytystilaisuudet, organisoineet teoshaut sekä hoitaneet tilaisuuksien viestinnän. Toistaiseksi taidelainaamon harjoittelijoiden työtehtävät ovat muotoutuneet heidän omien kiinnostustensa ja osaami-

sensa perusteella. Taidelainaamotyöskentelyyn on muodostunut oppijoiden ja asiantuntijoiden työryhmä, joita on sitonut yhteinen tavoite ja suunta.

5 Toiminnan kehittämiskohteet

Jotta projekti- tai hanketoiminta saataisiin linkitettyä kiinteämmäksi osaksi oppimista, tulee Aholan, Kivelän ja Niemisen (2005) mukaan etsiä vastauksia mm. seuraaviin kysymyksiin:

- ”miten tekemällä oppiminen on organisoitu koulutusohjelmassa?
- miten nämä tekemällä oppimisen muodot integroituvat koulutusohjelman opetussuunnitelmaan?
- miten tekemällä oppiminen edistää opiskelijoiden kehittymistä kohti asiantuntijuutta?” (Ahola, Kivelä & Nieminen 2005, 14-15).

Aholan ym. Tekemällä oppii -kirjassa perehdyttiin mm. ammattikorkeakoulujen laatu- yksiköiksi valittujen koulutusohjelmien opetussuunnitelmiin. Näiden koulutusohjelmien tarkastelu osoitti, että ne soveltavat koulutuksessaan monipuolisesti erilaisia oppimisen ja opetuksen menetelmiä. Valitut laatu-yksiköt ovat kaikki koettaneet kaventaa teorian ja käytännön välistä kuilua nimenomaan tekemällä oppimisen kautta. (Ahola, Kivelä & Nieminen 2005, 15-16.)

Asiantuntijuuden tutkimuksessa on 1990-luvun jälkipuoliskolla voimistunut näkemys siitä, että yksittäisen oppijan sijasta asiantuntijuus kehittyy yhteisöissä ja verkostoissa tapahtuvan vuorovaikutuksen ja oppimisen kautta. Oppimistuloksiin vaikuttavat myös fyysinen ja sosiaalinen ympäristö, jossa oppimista tapahtuu. Voidaankin puhua situationaalisesta oppimiskäsityksestä. Tämän oppimiskäsityksen mukaan asiantuntijatehtäviin kehittämisessä olennaista on opitun tiedon karttumisen lisäksi myös sosiaalistuminen ammatilliseen kulttuuriin sekä oman ammatti-identiteetin löytäminen. (Tynjälä 1999, 161-168).

Asiantuntijaverkostot voidaan nähdä tulevaisuuden oppimisympäristöinä. Asiantuntijaverkostoihin voidaan liittää avoimen oppimisympäristön käsite. Linturin (Linturi 1998, 38) mukaan avoin oppimisympäristö on ”tila, jossa on enemmän oppimisen raaka-aineita kuin valmiita sisältöjä tai tuotteita.” Asiantuntijaverkostosta muodostuva avoin oppimisympäristö vaatii ammattikorkeakouluilta tiiviitä työelämäyhteyksiä sekä uudenlaista sisäistä organisoitumista (Ahola, Kivelä & Nieminen 2005, 29).

Taidelainaamo Taidekehä toimii toistaiseksi oppijoiden työelämälähtöisenä työharjoittelupaikkana. Toimintaa voitaisiin kehittää pedagogisesti, jos tämän tyyppinen toiminta saataisiin kiinteämmäksi osaksi opetussuunnitelmaa (OPS). Laurea-ammattikorkeakoulussa käyttöönotettu juonneopetussuunnitelma antaisi taidelainaamotoiminnalle hyvät kehitysnäkymät. Opetussuunnitelmatyö on parhaillaan SAMK:ssa työn alla. Jatkossa kuvataiteen OPS:a kannattaisi kehittää enemmän juonneopetussuunnitelman suuntaan, jotta tekemällä oppiminen toiminnallisessa oppimisympäristössä mahdollistuisi paremmin. Juonneopetussuunnitelmassa määritellään osaamisen ydinalueet ja niiden toteuttaminen on rakennettu sisälle työelämälähtöisiin kehittämishankkeisiin.

Taidelainaamo palvelee hyvin fyysisenä oppimisympäristönä, mutta sosiaalisena ja didaktisena oppimisympäristönä se kaipaa edelleen kehittämistä. Hankkeesta saatujen kokemusten myötä on huomattu, että oppimisympäristössä tarvitaan samanaikaisesti useampia oppijoita. Aluksi taidelainaamossa suoritti työharjoittelua yksi kuvataiteen oppija, jolloin hänellä oli vastuullaan liian paljon työtehtäviä. Syksyllä 2011 Taidelainaamoon valittiin työharjoittelijoiksi kaksi kuvataiteen oppijaa, jolloin vuorovaikutusta ja yhteisöllistä oppimista oppijoiden välille syntyi paremmin.

Taidelainaamo Taidekehän toimintaa on tarkoitus jatkossa jalkauttaa SAMK Tiedepuiston kampukselle Poriin sekä liiketoiminnan kampukselle Raumalle. Alkuvuodesta 2012 on suunnitelmissa viettää virallisia Taidelainaamo Taidekehän avajaisia SAMK Huittisten ja Tiedepuiston kampuksilla. Taidelainaamotoiminnan kehittämiseksi taidelainaamon oppijoilta kerätään jatkossa palautetta ja ideoita oppimisympäristön kehittämiseksi niin fyysisenä, sosiaalisena kuin didaktisena oppimisympäristönä.

6 Päätelmät

Tämän toiminnallisen kehittämishankkeen teoreettisina lähtökohtina olen hyödyntänyt käytännöllisen pedagogiikan oppimiskäsityksiä. Teoriapohdinnoissani olen tutustunut Deweyn tekemällä oppimisen lähtökohtiin ja siitä muotoutuneeseen kehittämispohjaiseen oppimiseen sekä projektioppimiseen. Näitä kaikkia kolmea näkökulmaa yhdistää toiminta, kokemuksellinen oppiminen ja työelämälähtöiset merkitykselliset oppimistehtävät. Lisäksi toimintamalleissa korostuu yhteistoiminnallinen oppiminen yhdessä muiden kanssa ja muilta oppiminen. Oppimisen reflektiota pidetään myös keskeisenä kaikissa kolmessa mallissa. Käytännöllisen pedagogiikan toimintamalleja yhdistää myös näkemys opettajan roolista oppijan motivaation herättäjänä ja ylläpitäjänä, oppijan ohjaaminen sekä oppijan rohkaiseminen vastuunottoon omasta oppimisestaan.

Taidelainaamo Taidekehästä on luotu oppijoille työelämälähtöinen oppimisympäristö, jossa oppijat voivat suorittaa merkityksellisiä työelämälähtöisiä oppimistehtäviä. Taidelainaamossa oppijat saavat harjoitusta moniin jo aiemmin opittuihin taitoihin, kuten näyttelyiden ripustus, taiteen markkinointi, viestintätaidot, kokoustaidot sekä taideteosten kuljetus ja pakkaaminen. Taidelainaamossa oppijat saavat harjoitella oppimiaan tietoja ja taitoja käytännön työtehtävien avulla. Alan asiantuntijat antavat oppijoille ohjausta tarvittaessa. Taidelainaamossa toteutuu Deweyn tekemällä oppimisen ydin - toiminta ja kokemuksellinen oppiminen. Toiminnan kautta oppijoille herää tarve tiedonhankintaan, joka palvelee heitä työtehtävien ratkaisemisessa.

Taidelainaamo voidaan jatkossa kehittää sosiaalisena ja didaktisena oppimisympäristönä niin, että siellä työskentelee samanaikaisesti esim. 4-5 oppijaa. Pienryhmätyöskentelyssä mahdollistuu sosiaalisen oppimisprosessin monimuotoisuus ja verkostomaisen asiantuntijuuden kasvu. Myös Deweyn mainitsema kokemuksellinen jatkumo ja oppimisen vuorovaikutus toteutuisivat pienryhmässä paremmin. Toistaiseksi taidelainaamo on tarjonnut 1-2:lle kuvataiteen oppijalle työharjoittelupaikan, jossa on voinut suorittaa työelämälähtöisiä oppimistehtäviä. Kuvataiteen opetussuunnitelman kehittäminen juoneopetussuunnitelman suuntaan antaisi taidelainaamolle mahdollisuuden sulautua kiinteäksi osaksi kuvataiteen oppimisprosessia. Toiminnallinen oppimisympäristö kuten Taidelainaamo Taidekehä antaa mahdollisuudet Deweyn tekemällä oppimiseen, oppimi-

sen sosiaalisuuteen sekä kokemukselliseen oppimiseen. Henkilökohtaisen kokemuksellisen jatkumon ja harjoittelun kautta tiedosta muodostuu käytännön osaamista. Käytännön osaamisesta kasvaa asiantuntijuutta oppijoiden ja asiantuntijoiden vuorovaikutteisissa verkostoissa ja yhteisöissä. Asiantuntijuutta tutkittaessa on huomattu, että asiantuntijuuden ”miten”-tieto saavutetaan nimenomaan kokemuksen ja tilanteissa toimimisen kautta (Ahola, Kivelä & Nieminen 2005, 9).

Lähteet

- Ahola, S., Kivelä, S. & Nieminen, M. 2005. Tekemällä oppii: työssä oppimisen käytäntöjä ammattikorkeakouluissa. Turku: Turun yliopisto, Koulutussosiologian tutkimuskeskus, Ruse. Koulutussosiologian tutkimuskeskuksen raportti 65.
- Anttila, M. & Juhantalo, L. (toim.) 2006. Kankaanpään Taidekehä 2006 -esite. Kankaanpää: Kankaanpään kaupunki, Kankaanpään Taidekoulu.
- De Corte, E. 2000. Marrying theory building and the improvement of school practice: a permanent challenge for instructional psychology. *Learning and instruction*, 10, 279-298.
- Dewey, J. 1938. *Experience & education*. New York: Touchstone.
- Hakala, T. 2010. Taidelainaamokäsikirja. Kankaanpää: ART360-hanke. Tulostettu 16.12.2010. <http://www.art360.fi/wp-content/uploads/Taidelainaamok%C3%A4sikirja-21.pdf>.
- Isacsson, A. 2008. Kriittisen ajattelun kehittyminen LbD-toimintamallissa. Teoksessa Kallioinen, O (toim.) *Oppiminen Learning by Developing –toimintamallissa*. Vantaa: Laurea, Laurea Publications A 61, 35-43.
- Linturi, H. 1998. Tietoa läskillä ja ilman: murros ja oppimisympäristö. *Aikuiskasvatus* 1/1998, 33-48.
- Lyytikäinen, K. 2006. Case SYTYKE – monikerroksinen oppimisprojekti. Teoksessa Ruohonen, S. & Mäkelä-Marttinen, L (toim.) *Luovuuden lumo: kokemuksia projektioppimisesta*. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, 147-159.
- Manninen, J., Bruman, A., Koivunen, A., Kuittinen, E., Luukannel, S., Passi, S. & Särkkä, H. 2007. *Oppimista tukevat ympäristöt: johdatus oppimisympäristöajatteluun*. Helsinki: Opetushallitus.
- Mäki, K. 2008. Millaista asiantuntijoiden työkuultuuria Laurea tavoittelee? Teoksessa Kallioinen, O. (toim.) *Oppiminen Learning by Developing –toimintamallissa*. Vantaa: Laurea, Laurea Publications A 61, 11-34.
- Raij, K. 2010. Käytännöllinen pedagogiikka –luento Satakunnan ammattikorkeakoulu Sosiaali- ja terveystieteiden yksikön tiloissa Pori 11.8.2010 klo 10-12.
- Ruohotie, P. 2005. Metakognitiiviset taidot ja käsitteellinen oppiminen. *Ammattikasvatuksen aikakauskirja* 1/2005, 4-11.
- Ruuska, K. 2007. *Pitä projektin hallinnassa: suunnittelu, menetelmät, vuorovaikutus*. Helsinki: Talentum.

- Salakari, H. 2009. Toiminta ja oppiminen – koulutuksen kehittämisen tulevaisuuden suuntaviivoja ja menetelmiä. Helsinki: Eduskills Consulting.
- Tulkki, P. 2006. Soveltavan tutkimuksen ja opetuksen yhdistäminen ammattikorkeakoulussa. Teoksessa Ruohonen, S. & Mäkelä-Marttinen, L (toim.) Luovuuden lumo: kokemuksia projektioppimisesta. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, 39-50.
- Tynjälä, P. 1999. Konstruktivistinen oppimiskäsitys ja asiantuntijuuden edellytysten rakentuminen koulutuksessa. Teoksessa Eteläpelto, A. & Tynjälä, P. (toim.) Oppiminen ja asiantuntijuus: työelämän ja koulutuksen näkökulmia. Helsinki: WSOY, 160-179.
- Vainio, T. 2006. Projektin hallinta ja viestintä. Teoksessa Ruohonen, S. & Mäkelä-Marttinen, L (toim.) Luovuuden lumo: kokemuksia projektioppimisesta. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, 51-58.
- Vuorivirta, A. 2006. Ohjaukselliset interventiot oppimisprojekteissa. Teoksessa Ruohonen, S. & Mäkelä-Marttinen, L (toim.) Luovuuden lumo: kokemuksia projektioppimisesta. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, 59-72.
- Wenger, E. 1999. Communities of practice: learning, meaning and identity. Cambridge: Cambridge University Press.

Liitteet

Liite 1: Satakunnan Kansan artikkeli Taidelainaamo Taidekehästä 6.12.2010

SK 6.12.2010

Lainaamo: Taidetta vaikka juhlan ajaksi. s.3

Taidekehä kaikille

Kankaanpään taidelainaamo Taidekehän oppilastyöt ja ammattitaiteilijat ovat kirjaimellisesti samoilla seinillä. Netta-Ida Myllykangas paketoi grafiikkalehdet valmiiksi, jotta ne on helppo lainata kotiin.

← KULTTUURI 12

Taidelainaamo haluaa laajentua Satakunnan kampuksille

s.13

Yhteisvoimin: Kankaanpään taidelainaamo alkaa taidekoululta ja suuntaa sitten taidekehän ulkopuolelle.

OPPIA PITÄMÄN
Kankaanpää

Kankaanpään taidelainaamo Taidekehän ideoinnissa ei ole haluttu kierrättää yhtä kättä.

Usein silloin lähtökohdaksi on ollut taidetehtäviä lähdettäkö idea, muusikoin Satakuntaan.

Taidelainaamon toimivat yleensä joko taidegallerioiden yhteydessä tai kaupunkikeskustassa. Kankaanpäässä taidelainaamo on ollut vuorokauden verran, mikä kaupunkikeskustassa on taidelainaamon kirjasto.

Satakunnan ammattikorkeakoulun (SAMI) kasvattama yhteisö- ja taidelainaamo Taidekehä on perustettu. Taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana. Kankaanpäässä taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

Satakunnan ammattikorkeakoulun (SAMI) kasvattama yhteisö- ja taidelainaamo Taidekehä on perustettu. Taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana. Kankaanpäässä taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

Fakta
Taidelainaamo

Makana ovat Kankaanpään Taidelainaamo, Kankaanpään taidekoulun opettajat, opiskelijat, taidekoulun kirjasto ja Kankaanpään kaupunkikeskus.

Lainattava taidetta on ollut taidekoulun kirjastoissa ja kaupunkikeskustassa.

Taidetta voi lainata lauantai- ja sunnuntai-iltoina.

Taiteita voi tutustua kirjastoissa niiden aukioloaikana.

erikseen ja ajatella yhteistyötä. Tuosten näkökulmasta näkyy myös teoksen luontainen ja luontainen.

Netta-Ida Myllykangas uskoo, että taidetta on mahdollista lainata, vaikka se olisi lyhyen aikaa. Kankaanpäässä taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

– Vaikka ilmasto on kirkas, niin taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

– Kankaanpäässä taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

Kokona yhteistyössä

Taidelainaamon on ollut 20 vuorokautta. Taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

– Myös joululle yhteistyötä on ollut. Taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

– On ilmeistä, että oppilastyöt ja ammattitaiteilijat ovat kirjastoissa samoilla seinillä.

Vaikka juhlien ajaksi

Sillä Kankaanpään kaupunkikeskustassa on taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

Kankaanpään Taidelainaamon johtajana toimii taidelainaamon johtajana ja kirjastojohtajana.

Liite 2: Taidelainaamo Taidekehän esite

Kaipaatko piristystä kodin sisustukseen tai mietitkö mistä löytäisit persoonallisen 50-vuotispäivälahjan?

- Taidelainaamo Taidekehästä voit hankkia valittuun aikaan taidetta kotiin, tilapäisesti tai lyhyeksi aikaa
- Voit ostaa taidetta pienellä kuukausimaksulla haluttuun aikaan
- Taideteoksen voit lunastaa omaksi, kun olet maksanut teoksen kokonaisuuden
- Taidelainaamon valikoimassa on grafiikkaa, maalauksia ja pienoistehosteita
- Teollista taidelainaamoon toimittavat Kankaanpään Taiteeseuran jäsenet, Kankaanpään Taidekouluun opettajat ja valikoidusti opiskelijoiden teokset
- Lainsäätö nimillä väylänä opiskelijajäseninä, lausuttuina ja sivellä voi suorittaa kuvataiteen työlläpäättöä
- Taidelainaamo Taidekehä toimii verkostomaisesti SAMK Kankaanpään Taidekouluun kirjastoissa ja Kankaanpään kaupunginkirjastoissa
- Jatkossa toiminta laajenee SAMK:n muihin kampuksille Porin, Huttulin ja Hauhoon

Olli Mäkelä
Vuosi 2010
Pöytä ja griffi
Pienoistehoste

Olli Tala
Vuosi 2008
Puuhenki
Koko 102,5x102,5 cm

Taidelainaamo Taidekehä

SAMK Kuvataide Kankaanpää
Kuvataiteen kirjasto, 2 krs.
Paasikivenkatu 24
38700 Kankaanpää
puh. 02-620 6153

Kankaanpään kaupunginkirjasto
Kangasniemisenkatu 1
38700 Kankaanpää
puh. 02-577 2421

taidelainaamo@samk.fi

Avoimet
ma - ti klo 10-18
ke - to klo 10-16.30
pe klo 10-17

Avoimet
ma - pe klo 11-19
la klo 10-14
sunnuntai klo 10-15

Ulla Karkka
Vuosi 2000
Näkö
Pienoistehoste
Koko 102 x 102 cm

Esko Pääk
Vuosi 2010
Rouhe mahti
Koko 102 x 102 cm
Pienoistehoste
Koko 102 x 102 cm

Taidelainaamo Taidekehä ●●●

Taidelainaamo Taidekehä ●●●

SAMK Kuvataide Kankaanpää
Kankaanpään kaupunginkirjasto
Kankaanpään taidelainaamo ry

Liite 3: Kartta Kankaanpään taidekehästä

